

DE LOEP

**Huisblad Sint Petrus
27e jaargang
Nummer 2
Maart 2026**

Inhoudsopgave

Vaste rubrieken.

Onder de Loep
Verjaardagskalender
Nieuws uit de activiteitenhoek
Nieuws van de cliëntenraad
In gesprek met
In Memoriam
D,n Boogerd
Donkzicht
Sterappel – Bellefleur
Oogstappel - Elstar

Redactieleden:

- Annette Verwijst
- Renée Lange
- Dianne Maas
- Antoon van der Spank

Adresgegevens Sint Petrus

Burgtstraat 34, 5427 AJ, BOEKEL
Tel: 0492 32 83 28

Email

receptie.sint-petrus@brabantzorg.eu
avdspank@icloud.com
www.vriendenvansintpetrus.nl

REGIOMANAGERS MEIERIJSTAD

Regiodirecteur: **Esther de Leeuw van Weenen.**
Inge van Eekelen

TEAMMANAGERS INTRMURALE ZORG

Martijn Kleuskens Afdeling zorg. Aanwezig: dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag ochtend.
Willeke van Gaal Afdeling zorg en welzijn. Aanwezig Maandag, dinsdag, woensdag en donderdag.
Anneloes van Heel Horeca en facilitair
Aanwezig: Maandag, dinsdag en donderdag

COÖRDINATOREN VRIJWILLIGERS EN WELZIJN

Renée Lange
Aanwezig: Maandag, dinsdagochtend, woensdag, donderdag.
Dianne Maas
Aanwezig: Dinsdag, donderdag en vrijdag

CLIËNTENRAAD

Voorzitter: Theo van der Burgt. Tel: 0622438958

Leden: Jan van de Elzen - Jo Thonies - Miep Leenen - Mariëlle Peters
Willem Weeren - Loes van Duijnhoven.

VERTROUWENSPERSOON BEWONERS

Cor Biemans cenabiemans@outlook.com Tel: 06 30 66 02 22

GEESTELIJKE ZORG

Heidi van Schalk. Tel. 06 83 52 10 50
Aanwezig: Donderdag.

TEAMMANAGER THUISZORG

Marie-Louise van de Ven. Aanwezig:
maandag, dinsdag, woensdagochtend,
donderdag. 0492 328328 of 06 53734741

ZORG & ZORGBEMIDDELING

Tel: 088 99 85 555

DIVERSE DIENSTEN

Kapsalon: 'Voor jou' Tel: 06 15 54 29 37
Pedicure: Bianca van Rooij Tel: 06 48 56 50 66

OPENINGSTIJDEN WINKELTJE

Maandag t/m vrijdag van 9.30 tot
12.00 uur

Onder de Loep.

Beste bewoners, personeel, vrijwilligers en familieleden.

Tijdens het schrijven van dit stukje voor in de Loep had ik een flashback. Er zijn namelijk 2 gebeurtenissen die overeenkomen met het schrijven van de vorige keer.

Één gebeurtenis met een positief karakter en één gebeurtenis die vervelender van aard is.

De gebeurtenis met een positief karakter is dat ik wederom vader geworden ben van een hele gezonde jongen met de naam: Gus. Mama, papa en zus Liv zijn enorm trots op dit wonder. Ik ben enorm dankbaar dat ik de kans heb gekregen, om samen met mijn gezin, 6 weken te genieten van Gus. Natuurlijk genieten we nog steeds!

De gebeurtenis met een vervelende karakter is dat het norovirus deze week ervoor gezorgd heeft dat we hebben moeten afschalen qua activiteiten. Hopelijk, tijdens het lezen van dit stukje, hebben we met zijn allen ook het virus verdreven en kunnen we allen weer genieten van de activiteiten.

Gelukkig zitten we weer in april en gaan we de lente tegemoet. De bloemetjes gaan weer bloeien, de koetjes gaan weer naar buiten, het mooie weer komt er weer aan!

Martijn Kleuskens.

Beste cliënten van zorgcentrum/park Sint Petrus.

Hopelijk hebben we het winterse weer en de kou weer achter de rug en gaan we verder op weg in de lente naar de zomer. Fijn naar buiten, mogelijk actief al wandelend en fietsend op de duo fiets of genieten op een bankje in de binnentuin.

Zoals vorige keer aangekondigd zijn we met een paar leden van de raad aanwezig geweest bij een infomiddag voor de bewoners en verwanten op een van de afdelingen. En we kwamen erachter dat niemand had gehoord van de raad die de medezeggenschap regelt die jullie als cliënten hebben voor de zorg en welzijn. Dus er is nog veel te doen voor ons, maar daar hebben we jullie voor nodig om te weten wat goed is of mogelijk beter of anders kan.

In deze Loep staat een kennismaking met Loes van Duijnhoven die zich voorstelt als nieuw lid van uw cliëntenraad. We maken graag gebruik van haar kennis die ze vanuit de zorg met zich meebrengt. We proberen steeds weer inzicht en kennis te vergaren hoe het u vergaat als client bij BrabantZorg. We horen graag van u.

Voor nu een goede voortzetting van de lente en op weg naar de zomer.

Met hartelijke groet: uw cliëntenraad.

Overleden.

Mw. A.M. van Alphen Damen	26-01-2026
Dhr. F.M. Louws	01-02-2026
Dhr. J.G.J. van Asseldonk	09-02-2026
Mw. G.M.C. Deeben Pardoel	12-02-2026
Dhr. J.G.M. van Lankveld	19-02-2026
Dhr. P.J.T. Trommelen	19-02-2026
Mw. A.H. Verstegen Schepers	21-02-2026
Mw J.A.J. Manders van den Elzen	03-03-2026
Dhr. W.L.N. van Rijbroek	27-03-2026
Mw. A.C.J. van Haandel v.d.	28-03-2026

Wij wensen de families veel sterkte toe met dit verlies.

Nieuwe bewoners.

Mw. M. Jans Beeke Althuisen	App 0.02
Dhr. W. en Mw. M.A.L. Josemanders Rongen	App 2.27
Mw P.L. van Lankveld Verhoeven	App 1.10
Dhr. H.J. Wijers	App. 2.20
Mw. H.P.G.M. Mickers	App. 2.06
Dhr. T.J.M. Huvenaars	App. 2.28
Dhr. A.J. van Berlo	App. 0.01

Dhr van de Heuvel is verhuisd van 2.16 naar 2.07.

Wij wensen hen veel woonplezier in Sint Petrus.

Verjaardagen bewoners.

April

07 Mw. H.M. v. Oorschot Herlings	App. 0.09
15 Dhr. A. Bosch	App. 1.04
22 Dhr. W. Weeren	App. 1.22
28 Dhr. P.B. Beekmans	App. 0.06
30 Dhr. B.J.M. Timmers	App. 0.03

Mei

04 Mw. J.C.M. van Asseldonk v.d.Berg	App.1.23
17 Dhr. P.M. Peters	App. 2.11
18 Mw. A.M. Minten-Jansen	App. 2.15

**We zijn weer gestart met jeu de boules,
de bus uitstapjes en het wandelen.**

In maart zijn we weer gestart met een aantal activiteiten die in de winterperiode niet doorgingen. Fijn dat deze weer zijn gestart en de bewoners weer kunnen kiezen uit oude vertrouwde activiteiten.

Elke maand kan bij de jeu de boules vereniging een balletje gegooid worden en de vrijwilligers die aanwezig zijn helpen de bewoners goed mee. Iedereen kan hier aan mee doen. Laat het ons vooral weten als je hierbij wil aansluiten.

De donderdagmiddag is weer gevuld met de bus-uitstapjes en meteen is weer te zien hoe populair dit is. In maart was er al een wachtlijst en kon helaas niet iedereen mee. In april gaan we weer een nieuwe route rijden. Wil je gezellig een middag mee op pad, wacht dan niet te lang met opgeven zodat je een plek in de bus hebt en een mooie route in de omgeving kan rijden.

We kijken er weer naar uit om lekker naar buiten te gaan en te genieten van het mooie weer. Een wandeling door Boekel maken samen met vrijwilligers is iets wat de bewoners graag doen. U als familielid, kennis, buurman/vrouw, mantelzorgers mag natuurlijk altijd aansluiten bij deze activiteit. Hoe meer vrijwilligers er zijn, hoe meer bewoners lekker naar buiten kunnen. Ga je graag mee, dan horen wij dat graag.

Carnaval 2026

Op 24 januari waren de Knöllekes in Sint Petrus. Het was weer net als alle jaren, een heel gezellig feest met Willem van den Broek als prins carnaval. Ook heeft de dansgarde haar dansen van 2026 laten zien.

Het was een gezellige drukte en je merkt dat veel bewoners genoten van de carnavalsmuziek. De muziekgroep 't spult was aanwezig op deze zaterdag en de echte Boekelse groep maakt er wel een feest van.

Een maand voordat de carnaval begon hebben we alle afdelingen een hoed van papier gegeven en op deze dag hebben de Knöllekes de mooiste 2 hoedjes gekozen. Deze waren gemaakt door Sjaan Verstegen en Astrid Vissers.

De vliegenmeppers waren op 31 januari in Sint Petrus.

Met vorst en vorstin Rick en Isa en koningin van de M4 Kim de 2de.

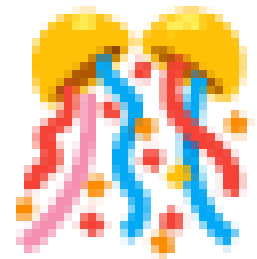
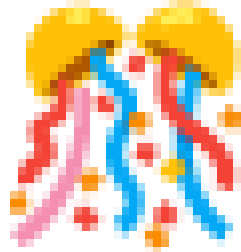

Ook het boerenbruidspaar Herman en Chantal was aanwezig.

En wat de hoedjes betreft, heeft Wim van de Heuvel de eerste prijs gewonnen.

Alaaf!

Op vrijdagmiddag 13 februari was het weer groot feest!

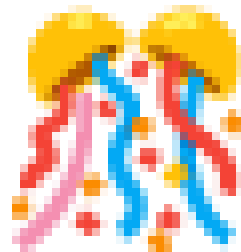
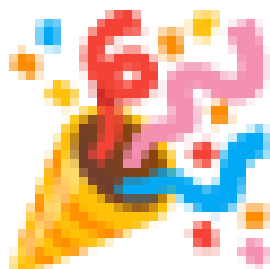
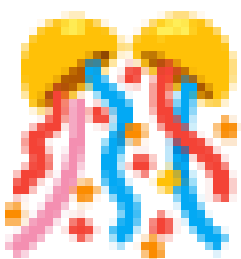
De jaarlijkse carnavalsmiddag met de kinderen van Ministars en de bewoners van Sint Petrus stond weer op het programma en wat hebben we genoten!

In 't Trefpunt werd de catwalk uitgerold voor onze eigen stralende **Ministars**. Eén voor één paradeerden zij trots over de loper, ieder op zijn of haar eigen manier schitterend verkleed. Onder het toeziend oog van trotse papa's en mama's namen ze het welverdiende applaus stralend in ontvangst. Van sierlijke prinsessen tot dappere ridders, en van stoere brandweermannen tot alerte politieagenten, alles kwam voorbij. Wat een creativiteit en wat een kleur!

Na deze fantastische modeshow was het tijd voor een bijzonder moment... de feestelijke intocht van het prinsenpaar! Onder luid applaus werden zij binnengehaald en barstte het feest nog één keer los.

Dit jaar mochten **Wes en Liv** schitteren als onze prins en prinses. Met knallende confettikanonnen werden zij enthousiast ontvangen. Wat een prachtige afsluiting van een gezellige, bonte en onvergetelijke middag!

Alaaf!

Liederentafel

O Sole Mio

Een mooi initiatief.

Diny Banken kwam binnen in Sint Petrus om te vragen of er een liederentafel was en of hier belangstelling voor was. Er was geen liederentafel, dus super zo'n initiatief.

Gelijk ging Diny aan de slag, zangeressen genoeg, want Diny zit in het koor Alegria. Een map vanuit Nieuwe Hoeve Schaijk meegenomen naar hier en die gekopieerd en in mappen gedaan. Zelf liedjes gezocht uit de jaren 60-70 en hier ook een map van gemaakt.

Op 9 januari 2026 ging het van start. Helaas kunnen we nog geen muzikanten vinden. Vele pogingen gewaagd maar nog niemand gevonden. Dus maak je muziek en wil jij de liederentafel muzikaal begeleiden één keer per maand dan houden wij onszelf aanbevelen.

Het was wennen omdat ik nu de groep leid en dit is nieuw voor mij. Met mijn boxje en liedjes op de telefoon proberen wij er op vrijdagmiddag een mooie middag van te maken met zangeressen die tussen de bewoners in zitten om hen, indien nodig, te helpen en mee te zingen met de liedjes. Diny geeft aan dat muziek verbindt en je er vrolijk van wordt.

Dus wil jij graag meedoen met de liederentafel **Osolomio** op vrijdagmiddag? Dan ben je van harte welkom! Houd het welzijnsnieuws goed in de gaten voor de laatste informatie.

Mocht je ook graag mee willen zingen, of maak je muziek en heb je interesse mag je contact opnemen met Diny Banken dinybanken@hotmail.com of meld je aan bij Renée Lange of Dianne Maas

Waar woorden wonen.

Ik zit hier met mijn handen in mijn schoot,
de tijd tikt zachter dan hij vroeger deed.
De dagen hebben andere namen gekregen,
en soms herken ik mezelf niet meteen.

Ik mis de stem die naast me wakker werd,
de jas aan de kapstok die niet meer beweegt.
Foto's fluisteren meer dan ze spreken,
en 's avonds voelt de kamer groter dan ik ben.

Mijn lichaam doet niet altijd meer wat ik vraag,
de trap is een berg geworden,
mijn adem een voorzichtige metgezel.
Wat vanzelf ging, vraagt nu geduld.

En dan was er dat afscheid van mijn huis,
de sleutel die ik heb teruggegeven.
De muren die mijn leven kenden
staan nu stil zonder mij.

Soms voelt het alsof ik zelf ben verhuisd
naar een leven dat ik nog moet leren kennen
Waar herinneringen mijn vaste grond zijn
en de toekomst een onbekende weg.

Maar hier, in deze gang, bij dit bed,
komt iemand even bij me zitten.
Niet om iets te maken of te meten,
maar om te luisteren naar wat er is.

Een hand op mijn arm,
een blik die niet haast.
De vraag die zacht wordt gesteld:
"Hoe is het met u vandaag?"

Dan hoef ik niet sterk te zijn.
Mag ik mijn verlies neerleggen,
mijn angst, mijn vragen zonder antwoord.
Ze worden gedragen, al is het maar even.

Warme zorg is hier geen groot woord,
maar een stille aanwezigheid.
Iemand die naast mij blijft staan
waar ik zelf niet verder weet.

In een gebed dat ik nog ken,
of juist niet meer kan vinden.
In een verhaal uit vroeger
dat ineens weer betekenis krijgt.

Soms is het een lach om iets kleins,
een herinnering die warm blijft.
Soms alleen samen zwijgen,
en weten dat dat genoeg is.

Ik ben ouder geworden, ja,
maar niet minder mens.
Mijn leven telt nog steeds,
ook nu het kwetsbaar is.

Tussen verlies en liefde,
tussen afscheid en aandacht,
vind ik hier momenten van rust.

En als de dag zwaar is geweest,
en de nacht vragen meebrengt,
weet ik: ik hoef het niet alleen te dragen.
Want waar echt wordt geluisterd,
waar zorg ook ziel mag zijn,
daar is plaats voor wie ik nu ben.

Heidi Schalk. Geestelijk verzorger.

goochelaar dries

voor een unieke beleving..

Dries is bij ons in Sint Petrus geweest met zijn leuke kunsten. Hier een stukje over Dries zelf.

Wanneer bent u gaan goochelen?

Op de basisschool ben ik begonnen met goochelen. Toen ik ging werken bij de buitenschoolse opvang (ik was toen 28) en zag hoe de kinderen er zo van konden genieten ben ik hier veel tijd in gaan stoppen en is de hobby erg uit de hand gaan lopen. Ik ben vorig jaar minder uren gaan werken bij de buitenschoolse opvang om aan de steeds toenemende vraag van het goochelen te kunnen voorzien.

Dacht u vroeger al, ik wordt goochelaar?

Nee, ik keek altijd naar Hans Kazan. Hans Kazan had een televisieprogramma en ik kon hier erg van genieten. Ik wist nog niet wat ik wilde worden. Ik vond het goochelen toen al leuk en ik wist dat ik iets creatiefs wilde gaan doen. Ik ben automonteur geworden, maar dit was het uiteindelijk toch niet helemaal. Hierna ben ik begonnen bij de buitenschoolse opvang en uiteindelijk ben ik het goochelen gaan combineren met mijn vaste baan.

Waarom bent u gaan goochelen?

Ik vind het goochelen erg interessant, vooral de psychologie achter het goochelen; hoe denken mensen en hoe kun je mensen in iets laten geloven. Ik vind het mooi als ik mensen met grote ogen zie kijken "maar dit kan toch helemaal niet..". De emotionele reactie van de mensen vind ik het mooiste. En natuurlijk de interactie tussen de mensen onder elkaar of tussen de mensen en mijzelf. Ik kijk ook graag naar goochel routines van andere goochelaars en vind het erg leuk als ik een truc zie dat ik nog niet ken.

Ik kan veel creativiteit in het goochelen kwijt. Het goochelen is qua creativiteit oneindig; je kunt technieken en attributen blijven combineren tot een nieuwe routine.

Hoe probeert u elke doelgroep te vermaken?

Ik goochel met voorwerpen en dit op een manier te brengen wat de doelgroep aanspreekt. Ik kijk naar de reacties van de mensen en ervaar hierdoor wat mensen leuk vinden.

Niet alleen de mensen vermaak ik door het goochelen, maar ook mezelf. Dit is denk het belangrijkste wat je kunt doen in je leven; iets doen wat je leuk vindt en wat je (en anderen) energie geeft.

Diversiteit binnen BrabantZorg.

Wees jezelf, alle anderen zijn al bezet.

Je hoeft niet te zijn als de rest, dat doet de rest al voor je.

Goed werk doen door mezelf te zijn, jezelf te zijn. Datis werkelijk alles wat ik van mezelf vraag.

Wees de persoon die je het liefst zou ontmoeten.

SuperBingo

Op zondag 22 maart stond de SuperBingo-middag op het programma. Dit is een jaarlijks terugkerende activiteit ten behoeve van de Stichting Vrienden van Sint Petrus. Met het geld dat we tijdens deze activiteit ophalen, kunnen we weer leuke dingen organiseren voor de bewoners van Sint Petrus.

Er waren mooie prijzen te winnen en de eerste deelnemers waren al om kwart voor 2 aanwezig. Als je een goede plek wilde, moest je wel op tijd komen net als voorgaande jaren. Om half 3 werd er gestart met de eerste ronde en konden de prijzen verdeeld worden.

De vrijwilligers hielpen mee en zorgden dat iedereen voorzien was van een drankje en in de pauze werd er met een bitterbal rond gegaan. Helaas ging niet iedereen met een prijs naar huis, maar heeft wel iedereen een gezellige middag gehad. De opbrengst van de SuperBingo was € 675,50 en hoewel het niet heel erg druk was, zijn we blij met dit bedrag.

We kunnen terugkijken op een geslaagde middag en willen de sponsors nog bedanken voor de leuke cadeaus.

- * Intens Bloemen
- * Bakker van de Ven
- * Nootkracht
- * Nia Domo
- * Nuts4You

In gesprek met

Nieuwe bewoners

Hallo allemaal.

Ik ben Nelly van Lankveld-Verhoeven en woon sinds eind februari op afdeling Elstar 1.10.

In 1929 ben ik geboren in Mariaheide. In 1963 ben ik getrouwd met Jan van Lankveld en sindsdien heb ik altijd in Boekel op het Bovenstehuis gewoond, eerst op de boerderij en later in een mantelzorgwoning. Mijn man is al overleden in 1985. We hebben samen 4 kinderen gekregen: Jos, Helma, Rian en Frank.

Tot voor kort waren mijn hobby's koken, handwerken, lezen en puzzelen in de krant en kaarten. Verder kijk ik graag op TV naar "De slimste mens".

Vanwege mijn slechte zicht lukt dit alles niet meer zo goed en daarom was het goed voor mij om in Sint Petrus te komen wonen. Ik hoop dat ik hier nog een fijne tijd mag krijgen en maak graag een praatje om kennis te maken onder het genot van een kopje koffie.

Groetjes Nelly.

Hoi.

Sinds 2 maart woont Harrie Wijers op de Bellefleur kamer 220. Harrie is geboren en getogen in Boekel, is altijd timmerman geweest en heeft tussendoor 15 jaar in Canada gewoond. Hij is 79 jaar en heeft altijd vogeltjes gehad, maar die hobby heeft ie aan de zogenaamde wilgen moeten hangen. Biljarten is er voor in de plaats gekomen.

Leny Mickers.

Ik heet Leny Mickers en ben geboren op 26 februari 1952 en getogen in de Kerkstraat in Boekel, als oudste dochter van een gezin van 5 kinderen.

Mijn vader had een aannemersbedrijf en een betonfabriek en enige tijd een champignonbedrijf. Jammer genoeg is hij veel te jong overleden en zijn de bedrijven opgeheven. Ook twee van mijn zussen zijn overleden op 28 en 70 jarige leeftijd.

Na de basisschool heb ik de MMS in Helmond afgerond en daarna in Nijmegen een opleiding gevolgd voor directiesecretaresse. In die functie heb ik op diverse plekken gewerkt, de langste tijd voor Philips maar ook enkele jaren in Duitsland.

Misschien heb je mij ooit gesproken want in het gemeentehuis was ik een van de telefonistes. Interesse in tuinieren is er altijd wel geweest, vandaar dat ik ook enige tijd in het bestuur van Groei en Bloei zat. Een goed boek lezen was ook nooit een straf voor mij. Ik ben getrouwd geweest en een gehandicapte zoon gehad die helaas op 12 jarige leeftijd aan kanker is overleden.

Sinds de pensionering nog wat vrijwilligerswerk gedaan o.a. bij de VVV in Gemert, was taalmaatje en gastvrouw bij het Taalcafé. Door mijn ziekte was verhuizen de beste optie en het is fijn dat ik een appartementje kreeg aangeboden in het Sint Petrus zorgcentrum.

Hier ben ik al oude bekenden tegengekomen. Gelukkig is iedereen erg aardig. Ik hoop dan ook dat ik hier nog een fijne tijd kan doorbrengen.

Even voorstellen:

Ik ben Albert van Berlo, geboren in 1942 als 3^e jongste uit een gezin met 8 kinderen.

Zoals ze in Boekel zeggen: "ik ben d'r inne van Marinus van Dorus Pietjes" en ons moeder heette Antonia ("Toike") van den Boogaard.

Geboren op de Volkelseweg, verhuisden we in 1948 met het gezin naar de Erpseweg, waar we een gemengd boerenbedrijf hadden.

Na de basisschool ging ik thuis werken, maar ik heb daarnaast de avondschool gevolgd voor timmerman en ik heb ook nog mijn middenstandsdiploma gehaald.

In 1970 ben ik getrouwd met Laura van Thiel uit Milheeze en hebben we de boerderij overgenomen. In het begin hebben we vooral mestkalveren gehad en ook al een hok met leghennen. In de jaren 80 en 90 hebben we 2 nieuwe stallen gezet voor leghennen en hebben we een grote klantenkring opgebouwd, waarbij we zo'n 150 bakkers, groenteboeren en supermarkten per week verse eieren brachten met ons eigen vrachtwagentje. Het was altijd hard werken, maar ik heb het met plezier gedaan.

We hebben 3 kinderen: Sonja, Emiel en Heidi en we zijn opa en oma van 6 kleinkinderen. Ik ben op allemaal even trots en vind het heel gezellig als ze langskomen.

Je mag me altijd vragen voor een potje Rummikub en ik hou ook van buurten en muziek. Sinds maandag 9 maart woon ik op D'n Boogaard op kamer 1.

Ik ben benieuwd wie ik allemaal tegen ga komen hier bij Sint Petrus.

Groetjes van "d'n eierboer van d'n Erpseweg"

In Memoriam

Frans Louws.

Op 13 mei 2022 gingen ons pap en mam (Mien) samen wonen in verzorgingshuis Sint Petrus te Boekel. Een grote stap, maar ze deden het samen, zoals ze in hun hele leven samen hebben gedaan.

Ze genoten van de kleine dingen. Samen met andere bewoners gingen ze regelmatig met het busje toeren. Even eruit, samen kijken naar wat er voorbij kwam. En ons pap die dan vast een grapje maakte. Humor had hij ook.

Op 22 december 2022 moesten we afscheid nemen van ons mam. Dat was een groot gemis. Ons pap bleef haar zoeken. In gedachten was zij altijd dichtbij. Hun verbondenheid was sterk en voelbaar. Hij wandelde veel over de gang, rustig heen en weer en ging regelmatig op de gang zitten. De laatste tijd was hij vaak fluitend te horen op de afdeling. Zomaar een deuntje, zacht en hard maar ook duidelijk. Het personeel reageerde daar altijd positief op. Ze glimlachten, maakten een praatje, genoten van dat vrolijke geluid. En dat voelde ons pap goed aan. Je zag dat het hem goed deed, dat zijn fluiten iets bracht, dat hij gezien en gewaardeerd werd.

Bijna iedere avond kreeg hij bezoek van één van zijn dochters. Even samen zitten, praten, lachen om een herinnering of om één van zijn typische opmerkingen. Zijn humor bleef tot het laatst. Wat voor ons dierbaar is: tot het allerlaatste moment herkende hij zijn dochters en hun partners bij naam. Dat hij ons bleef herkennen, ons bleef benoemen zoals altijd, is een kostbare herinnering die we voor altijd meedragen.

Hij kreeg goede zorg, kon meestal goed eten en sliep goed. En naarmate hij ouder werd, sliep hij steeds meer, alsof hij langzaam meer rust vond. Ons pap mocht 97 jaar worden, een lang leven, vol liefde, familie, trouw en humor.

Als we nu aan hem denken, horen we misschien wel eerst dat fluitje op de gang. Een klein geluid, maar een grote herinnering.

Dochters Louws.

Jan van Asseldonk

Je mag nu rusten
Je bent nu vrij
Niet meer hier
Maar toch altijd dichtbij.

Een bruisend leven dat hij zelf waarschijnlijk "Grandioos" zou noemen. Weinigen zullen zo'n rijk, sociaal, en bevredigend leven hebben geleid.

Een joviale man, die hield van een feestje maar als het ging om andere mensen de bruggenbouwer was.

Trotse vader, opa, en overgrootopa was hij. Tot op het laatst bleef hij genieten van alles wat er in zijn familie gebeurde.

Sjaan Verstegen Schepers.

Op 21 februari is Sjaan, na een kort ziekbed, overleden.

Sjaan was de dochter van een echte Boekelse, Mien Timmers. Haar vader, Toon Schepers, kwam uit Veghel.

Vader en moeder Schepers verhuisden in 1938 met vier kinderen van de Kraanmeer in Erp naar een nieuwe boerderij aan de Ontginningsweg in Odiliapeel en daar werd op 7 april 1939 Sjaan geboren.

Op 22 augustus 1963 trouwde Sjaan met Arnold Verstegen uit Zeeland en gingen ze in Nistelrode wonen. Daar kregen ze drie kinderen Dorien, Miranda en Jos. In 1973 verhuisden ze naar de Volkelseweg in Boekel en bouwden daar een varkensbedrijf op. In 1996 verkochten ze dit bedrijf en verhuisden ze naar het Grootveld.

Door een herseninfarct van Sjaan konden ze daar niet blijven wonen en verhuisden ze in 2019 naar Donkzicht. In 2023 overleed Arnold en kwam Sjaan, na een korte tussenstop in Erp, in Zorgcentrum Sint Petrus terecht. Daar was ze blij mee, omdat haar zus en haar schoonzus daar ook woonden en ze sowieso veel mensen kende in Boekel.

Hoewel alle veranderingen in het begin erg wennen waren voor Sjaan vond ze al snel haar draai op Oogstappel. Ze deed aan heel veel activiteiten mee en als het mooi weer was vond ze het heerlijk om met haar zus buiten te zitten en te buurten.

Voor de beweging maakte Sjaan vele uren gebruik van de hometrainer op de eerste verdieping waarmee je via een t.v.-scherm de hele wereld over kunt fietsen. Sjaan was een echt familiemens en als één van de kinderen of kleinkinderen ergens op vakantie ging, dan fietste ze daar ook heen om te kijken wat er te zien was.

Ze kreeg veel bezoek van o.a. haar kinderen, kleinkinderen, bonuskleinkinderen en achterkleinkinderen en genoot daar met volle teugen van.

We willen graag iedereen heel hartelijk bedanken die het verblijf van ons mam in Zorgcentrum Sint Petrus aangenaam gemaakt heeft met warmte, zorg en aandacht!

Inloop-ontbijt huiskamer Elstar.

Op de eerste vrijdag van de maand gingen de cliënten voorheen naar 't Trefpunt om zich te laten verwennen met een heerlijk ontbijt, door de medewerkers van de keuken bereid.

In het kader van "samen zorg" doen wij dit vanaf januari op de huiskamer van afdeling Elstar. Hiervoor komen twee familieleden samen met een medewerker van afdeling Elstar en verzorgen zij samen het ontbijt voor alle bewoners.

Bijna alle cliënten komen dan naar de huiskamer om te genieten van gebakken eieren, een croissantje of sneetje krentenbrood.

De familieleden die ons hiermee helpen zijn wij dan ook dankbaar. Dankbaar zodat iedereen een ontbijtje krijgt aangeboden, maar ook voor de betrokkenheid om er samen zorg voor te dragen, het zo fijn mogelijk te maken voor onze cliënten. Ook zie je hoe trots bewoners zijn dat hun dierbare meehelpt om het voor iedereen fijn en gezellig te maken. Ook merken wij dat bewoners het fijn vinden gezellig samen te ontbijten in de huiskamer.

Opening van onze vernieuwde huiskamer.

Eindelijk was het dan zover.

Onze huiskamer op de Sterappel werd na een grondige verbouwing op 21 februari geopend. Aan de officiële opening ging nog wat vooraf.

Alle aanwezigen, waaronder bewoners, familieleden, vrijwilligers en collega's werden welkom geheten met een welkomstwoord. Daarna werd er een lootje getrokken wie uiteindelijk de "eer" kreeg om het gouden lint door te knippen, waarmee de huiskamer feestelijk geopend werd.

Deze taak werd toebedeeld aan mw. Antje van Haandel van der Aa. Met de schaar op een rood fluwelen kussen werd het lint door haar doorgeknipt, onder luid applaus en omringd met confetti. Met bubbels konden we proosten op de officiële opening.

Er werd koffie en thee geschonken met een heerlijke bonbon met een Sterappel-logo erop. Ondertussen werd er muziek gespeeld met zang en gitaar door Just for fun, waar aandachtig naar werd geluisterd.

Bij deze opening mocht ook het advocaatje met slagroom zeker niet ontbreken! En de bijbehorende hapjes! Ook collega's van andere afdelingen en familieleden kwamen een kijkje nemen in de vernieuwde huiskamer.

Zo kwam er rond half 5 een einde aan deze opening. Wij willen iedereen bedanken voor het welslagen van deze middag en wij hopen dat we het elke dag zo fijn mogelijk kunnen maken.

Elke dag opnieuw. Team Sterappel.

21 februari 2026 opening

huiskamer

Groetjes vanuit Donkzicht.

Wat hebben we kunnen genieten van de sneeuw in januari. Wel vanachter het glas, want de tijd van sneeuwballen gooien laten we nu over aan de jeugd. Maar dan kunnen we binnen wel genieten van alle spelletjes, knutseltijd en sportief gymen. Daar houden we wel van. En het zijn niet alleen de gymoefeningen met onze handen, benen en voeten. Nee we doen aan denksport en behendigheidsspelletjes.

We maakten ook mooie versieringen voor de carnaval, sneeuwpoppen en het grootste kunstwerk van ons was toch wel het roodborstje. Iedereen maakte een prachtig schilderij van dit mooie vogeltje.

Nu gaan we weer richting de lente. Dan gaan we niet alleen weer mooie dingen doen, maar we gaan ook weer ons terras in orde maken, bloemetjes zetten en in onze groentebakken zaaien we weer lekkere dingen zoals de snoeptomaatjes.

Dus Donkzicht is volop in beweging.

Groetjes van Monique, Wendy en Will.

Hoi hoi allemaal, ik ben Maud.

Begin november had ik mijn stage gesprek bij D'n Boogerd en gelukkig kon ik daar stage lopen. Vanaf het eerste moment voelde het goed. De collega's zijn super vriendelijk en ik heb het heel erg naar mijn zin met de bewoners. Geen dag is hetzelfde en ik leer elke dag weer nieuwe dingen.

Ik ben bezig met de opleiding tot verpleegkundige en deze stage past hier in mijn eerste jaar mooi bij. Ik merk dat ik hier echt kan groeien en steeds zekerder wordt in wat ik doe. Dat maakt de stage extra leuk en motiverend.

Later zou ik graag neonatoloog willen worden, dus werken in de zorg is voor mij niet zomaar iets, maar echt een droom waar ik stap voor stap naartoe werk. Daarom vind ik het extra fijn dat ik hier in Sint Petrus nu ook vakantiewerk kan gaan doen. Zo kan ik nog meer ervaring opdoen en blijf ik leren, ook buiten mijn stage om.

Ik ga elke keer met plezier naar D'n Boogerd en kijk ernaar uit om hier nog veel mooie momenten en ervaringen op te doen.

Met lieve groeten: Maud van der Linden.

Mijn naam is Kyana Vermeer.

Ik ben 17 jaar oud en volg de opleiding *Persoonlijk Begeleider Maatschappelijke Zorg*. Binnen mijn opleiding (persoonlijke begeleider maatschappelijke zorg) heb ik ontdekt dat mijn hart echt ligt bij de ouderenzorg. Ik vind het superleuk om met ouderen te werken en iets voor hen te kunnen betekenen, hoe klein of groot dat ook is.

Ik geniet van de gesprekken, de verhalen van vroeger en het persoonlijke contact. Het geeft mij veel voldoening om een glimlach op iemands gezicht te toveren en een fijne, vertrouwde sfeer te creëren. Met veel enthousiasme, geduld en zorg sta ik klaar om te helpen en te ondersteunen waar nodig.

Ik kijk ernaar uit om hier te leren, te groeien en vooral om samen mooie momenten te delen.

Hallo allemaal.

Mijn naam is Loes van Duijnhoven en ik ben sinds januari 2026 lid van de cliëntenraad van zorgcentrum Sint Petrus. Na jarenlang met veel plezier in de zorg gewerkt te hebben, vind ik het belangrijk om ook vanuit deze rol bij te dragen aan de kwaliteit en leefbaarheid binnen het zorgcentrum.

In mijn persoonlijke leven heb ik intensieve jaren achter de rug; mijn partner, die aan Alzheimer leed, is in december overleden. Ik ben ontzettend trots op mijn gezin, die mij altijd gesteund hebben. Ik heb twee kinderen twee schoonzonen en drie kleinkinderen die mij elke dag weer inspiratie en kracht geven om door te gaan.

Ik geniet nog altijd van de eenvoudige dingen in het leven. Samen met mijn twee hondjes maak ik graag wandelingen. Verder ga ik veel fietsen en dan mogen de twee hondjes mee in de fietskar, maar ook binnen vind ik rust en heb plezier bij legpuzzels en lezen. Ik zal proberen om een positieve bijdrage te leveren en samen met iedereen te werken aan een fijne woon- en leefomgeving voor alle bewoners

Loes van Duijnhoven.

Jubilarissen onder de vrijwilligers

Maanden april en mei 2026.

Wim Delisse	5 jaar	13-04-2026
Willem Weeren	10 jaar	01-04-2026
Leo Schepers	10 jaar	10-04-2026
Irene Kasteel	12,5 jaar	01-04-2026
Tiny van den Tillaart	12,5 jaar	21-05-2026
Margriet Meijer	20 jaar	01-04-2026

Jezelf zijn:

Elke dag zo fijn mogelijk' is de visie van BrabantZorg. Dit betekent ook jezelf kunnen zijn. We zijn allemaal verschillend en respecteren elkaars geaardheid, afkomst, leeftijd, religie, leefstijl en mogelijkheden. BrabantZorg wil een plek zijn waar iedereen zich veilig voelt. Dit begint bij verdraagzaamheid. We zien elkaar en kennen elkaar. Zo leven, wonen en werken we samen in gelijkwaardigheid.

De Boom die anders wilde.

Er was eens een bos vol kaarsrechte populieren. Ze stonden allemaal keurig op een rij en ritselden in exact hetzelfde tempo. Maar in het midden stond een jonge berk die niet recht wilde groeien. Zijn stam maakte een kronkel, zijn takken zochten de breedte in plaats van de hoogte, en zijn blaadjes waren net wat feller groen dan de rest.

"Je moet recht zijn," zeiden de populieren. "Je moet passen bij de groep." De berk probeerde recht te groeien, maar hij werd er ongelukkig van en zijn takken hingen slap naar beneden.

Op een dag kwam er een hevige storm. De populieren hielden stug stand, maar door hun stijfheid knapten er takken af. De berk echter, met zijn kronkelige stam en flexibele takken, boog mee met de wind. Hij veerde mee, danste bijna in de storm.

Toen de storm ging liggen, zag de berk er nog precies zo uit als voorheen, alleen wat sterker. De populieren keken naar hem met respect. Ze begrepen dat de kronkel in zijn stam zijn kracht was, en dat zijn afwijkende vorm het bos juist mooier maakte.

Vanaf die dag probeerde de berk niet langer een populier te zijn. Hij was de kronkelige berk, en hij was precies goed.